

Arrest

nr. 191 948 van 13 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonse nationaliteit te zijn, op 20 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Sierra Leone geboren te Freetown en van Krio origine. De laatste twintig jaar voor uw vertrek huurde u alleen een woning in het oosten van Freetown. Uw beide ouders en uw broers en zussen zijn allen overleden. U maakte uw secundair onderwijs af en werkte vervolgens als handelaar in kledij. De laatste drie jaar voor uw vertrek uit het land had u een relatie met Mariame (A.). U leerde haar in maart 2012 kennen tijdens de Franse les. Al gauw geraakte algemeen bekend dat jullie een relatie hadden. De familie van uw vriendin was echter niet akkoord met deze relatie, zij vonden u geen geschikte partner voor haar omdat u van lagere afkomst was. In januari 2015 werd uw vriendin zwanger. U wou graag het kind houden maar zij besliste op eigen houtje abortus te plegen.

Buiten uw medeweten om, contacteerde zij een traditionele medicijnman die haar een middel gaf om het kind af te stoten. In april 2015 nam zij dit middel in en ging vervolgens naar uw huis. Toen u thuis kwam

vond u haar hevig bloedend en reeds fel verzwakt. Zij werd naar het ziekenhuis overgebracht. Een aantal uren later is zij echter overleden. Na haar overlijden dreigde haar familie u eveneens te vermoorden. U probeerde hen te vermijden maar enige tijd later, in mei 2015, werd u op straat tegengehouden door haar vader en haar neven en in elkaar geslagen. U kon vluchten en ging naar een vriend van uw vader waar u een goed contact mee heeft, Mohamed (T.). Hij zei dat het beter voor u was om het land te verlaten. Twee weken later, eind mei 2015, heeft u uiteindelijk het land verlaten. Deze vriend regelde een paspoort voor u waarmee u per vliegtuig vanuit Guinee naar Frankrijk kon reizen. Van daar ging u verder tot in Italië en vervolgens kwam u naar België, waar u op 21 augustus 2015 asiel aanvroeg.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u medische documenten (dd 27.07.2016) neer die aantonen dat bij u hepatitis B werd gediagnosticeerd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen vermoord te worden door de familie van uw vriendin nadat zij overleden is wanneer zij abortus trachtte te plegen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk van aard zijn. U verklaart te vrezen voor de familie van uw vriendin nadat zij overleden is omdat zij jullie kind wou aborteren. U verklaart dat haar familie van bij het begin tegen jullie relatie gekant was en dat zij u na haar overlijden met de dood hebben bedreigd. Hieruit blijkt duidelijk dat het conflict dat u met deze familie onderhield louter van persoonlijke aard is, de eventuele problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien ten opzichte van uw persoon kunnen niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u of de familie van uw vriendin een positie bekleedden waardoor dit conflict zou kunnen opgevat worden als ressorterend onder één van de criteria van de conventie van Genève. U verklaart dat zij enkel een probleem met u kenden omdat zij van een hogere klasse waren en zij u niet als 'het type' zagen voor hun dochter omdat zij hoger opgeleid was en het financieel beter had (gehoorverslag CGVS p.9 en p.19). Doorheen het gehoor vermeldt u enkel en alleen een probleem met deze familie omwille van jullie relatie. Hun probleem ten opzichte van u komt derhalve niet voort uit één van de criteria bepaald in de conventie van Genève.

U slaagt er verder niet in aannemelijk dat u omwille van dit probleem een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U kon namelijk niet aannemelijk maken om welke reden u geen beroep zou kunnen doen op uw nationale autoriteiten ter bescherming. Ten eerste blijkt uit uw verklaringen niet dat er na de dood van uw vriendin enige zaak tegen u werd geopend. U verklaart dat haar familie nooit naar de politie is gestapt (gehoorverslag CGVS p.18 en p.24). Hoewel haar familie steeds dreigde naar de politie te stappen indien u de relatie zou verder zetten hebben zij dit op geen enkel moment daadwerkelijk gedaan (gehoorverslag CGVS p.18). Ook na de dood van uw vriendin blijkt er geen zaak tegen u te zijn geopend (gehoorverslag CGVS p.24). Verder verklaart u op geen enkel moment zelf naar de politie te zijn gestapt, noch om uw aandeel in de gebeurtenissen te verduidelijken, namelijk dat u geen hand had in de abortus die uw vriendin heeft ondergaan (gehoorverslag CGVS p.24), noch om bescherming te verzoeken nadat u door haar familie met de dood werd bedreigd en geslagen (gehoorverslag CGVS p.24). U verklaart hieromtrent dat de politie u niet zou helpen omdat u hen geen geld kunt bieden en dat bovendien de vader van uw vriendin veel geld en invloed had in de regio (gehoorverslag CGVS p.24). Andere van uw verklaringen spreken dit echter tegen. Zo verklaart u dat zij nooit naar de politie zijn gestapt hoewel ze daar wel mee dreigden opdat u de relatie zou stoppen. Het feit dat zij, in de drie jaar dat jullie een relatie hadden, deze stap nooit hebben ondernomen doet reeds afbreuk aan uw beweringen omtrent de invloed die haar familie zou kunnen doen gelden. Daarnaast stelt u dat u gelooft dat haar vader gearresteerd zou worden indien hij u iets zou aandoen (gehoorverslag CGVS p.25). Ook hieruit blijkt dat hij niet een dergelijke invloed kan uitoefenen om ongestraft zijn dochter te wreken. Ook uw eigen verklaring niet over voldoende middelen te beschikken om beroep te doen op de politie dienen genuanceerd te worden. U verklaart namelijk een nauw contact te hebben gehad met Mohamed (T.), een goede vriend van uw vader met enige invloed in de regio (gehoorverslag CGVS p.12).

Deze man zou de nodige contacten hebben gehad om voor u een paspoort op te maken en uw reis te bekostigen en een bloeiend bedrijf hebben in de diamantsector (gehoorverslag CGVS p.12 en p.14-15). Aangezien u een goede band onderhield met deze persoon kan niet worden gesteld dat u niet met zijn

hulp beroep zou kunnen doen op de nationale politie. Wanneer u wordt gevraagd of deze man u niet kon helpen dergelijke stappen te ondernemen geeft u aan daar nooit over te hebben gepraat of aan gedacht te hebben maar dat hij onmiddellijk stelde dat u het land diende te verlaten (gehoorverslag CGVS p.25). Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat u geen aanspraak zou kunnen doen op nationale beschermingsactoren. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin aannemelijk kan maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen al op basis van dit motief ongegrond worden verklaard. In casu maakte u niet aannemelijk dat u niet kon rekenen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst.

Los hiervan kunnen eveneens ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw relaas. *U bent namelijk vooreerst allerm minst eenduidig over de frequentie en de manier waarop u contact had met uw vriendin. Wanneer u gevraagd wordt jullie relatie te duiden en meer inzage te geven in de frequentie en de inhoud van jullie contacten verklaart u in eerste instantie dat na twee maanden jullie relatie algemeen bekend geraakte en dat jullie sindsdien dagelijks contact hadden. Nadat haar vader haar had aangesproken op de relatie zagen jullie elkaar een korte tijd wat minder maar na een tweetal weken begonnen jullie elkaar weer dagelijks te zien (gehoorverslag CGVS p.9-10 en p.16-17). U verklaart dat het vooral uw vriendin was die aandrong op deze contacten en dat zij zo goed als altijd bij u was. Ze bleef bij u om te studeren en haar huiswerk te maken en jullie deden zo goed als alles samen, waarbij u het voorbeeld geeft van kleren wassen en naar de markt gaan. Daarnaast ging u haar elke dag ophalen aan de universiteit (gehoorverslag CGVS p.16-17). Wanneer u gevraagd wordt hoe de familie hierop reageerde aangezien zij tegen de relatie gekant waren antwoordt u flagrant daarmee in strijd dat jullie 's nachts dienden af te spreken wanneer er weinig mensen op straat waren en jullie nooit samen thuis kwamen (gehoorverslag CGVS p.17). U verklaart dat jullie wachtten tot midden in de nacht en zij vervolgens onder de smoes iets te gaan halen of kopen tot bij u kwam maar dat jullie contacten steeds snel en heel kort waren (gehoorverslag CGVS p.19). U verklaart dat jullie, sinds u haar hand had gevraagd, zes maanden na het begin van jullie relatie, op deze manier met elkaar om gingen (gehoorverslag CGVS p.18-19). **Het schaadt uw geloofwaardigheid dan ook fundamenteel dat u, gevraagd naar een algemene beschrijving van uw relatie, zou aangeven dat u een heel intens en openbaar contact had, terwijl dit slechts de eerste zes maanden van uw relatie behelsde en de overige 2,5 jaar de contacten steeds stiekem zouden zijn verlopen en uiterst kort bleven. Dit is reeds een dergelijk flagrante tegenstrijdigheid met betrekking tot de kern van uw relatie met Mariame dat er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw verklaringen tegen de wil van haar familie drie jaar lang een relatie met haar te hebben onderhouden.***

*Ook uw verklaringen omtrent de houding van de familie van uw vriendin schaden uw geloofwaardigheid. U verklaart dat zij heel slecht reageerden en heel boos waren maar kan behalve één enkel bezoek bij u thuis geen enkel incident aanhalen. U verklaart dat zij niets meer deden en geen enkele stappen meer hebben ondernomen buiten u op straat naroeven wanneer zij u zagen (gehoorverslag CGVS p.10-11 en p.17). Ook uw vriendin kende geen verstrekkende gevolgen omwille van deze relatie, enkel werd haar zakgeld verminderd (gehoorverslag CGVS p.11). U verklaart verder dat haar vader mensen in de buurt had opgedragen hem informatie te verschaffen over jullie contacten. Ondanks uw verklaringen omtrent uw intense contacten zou haar vader slechts één keer informatie hebben ontvangen dat uw dochter bij u verbleef (gehoorverslag CGVS p.17). **Dat dit slechts één keer zou zijn opgemerkt en alle verdere gevolgen uitbleven is in het licht van uw verklaringen omtrent uw frequente contacten volstrekt ongeloofwaardig. Dit schaadt opnieuw de geloofwaardigheid van de houding van haar familie ten opzichte van uw relatie.***

*Daarnaast is ook de houding van uw vriendin na haar zwangerschap uiterst opmerkelijk. U verklaart dat zij het steeds was die aandrong op een relatie en dat u zich bij momenten eerder geneigd voelde de relatie af te breken. Mariame wou koste wat het kost de relatie verder zetten (gehoorverslag CGVS p.10 en p.19). U verklaart daarnaast dat zij heel erg veel van kinderen hield (gehoorverslag CGVS p.6). Eens zwanger zijn de rollen echter omgedraaid en wou u het kind houden en samen met haar verder gaan (gehoorverslag CGVS p.20). Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat zij zonder dit ook maar met iemand te bespreken over zou gaan tot een abortus. U verklaart dat zij u niet vertelde over haar gedachten omtrent de zwangerschap en u er nooit over sprak dat zij een abortus overwoog (gehoorverslag CGVS p.20-21). **Gezien de aard van jullie relatie lijkt het opmerkelijk dat zij dit nooit met u besproken heeft, wat opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen die aanleiding zouden hebben gegeven tot uw vertrek uit het land.***

Zodoende ressorteert uw zagezegde relatie met Mariame tegen de wil van haar familie niet alleen niet onder één van de criteria die aanleiding kunnen geven tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, de door u aangehaalde feiten zijn daarenboven eveneens uiterst weinig geloofwaardig.

U haalt vervolgens eveneens uw medische problemen aan. U verklaart te lijden aan hepatitis B en in Sierra Leone niet over de nodige financiële middelen te zullen beschikken om de medicatie te bekostigen (gehoorverslag CGVS p.26). Ook in deze dient te worden opgemerkt dat deze door u **ingeroepen medische redenen** evenmin verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Daarnaast wijst u eveneens op het **gebrek aan schoon water** in uw regio, dat er ver dient te worden gegaan om water te halen en dat dit water veel muggen aantrekt waardoor velen met malaria besmet geraken (gehoorverslag CGVS p.26). Ook dit aangehaalde asielmotief houdt geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Het gaat hier immers om de algemene graad van ontwikkeling van uw regio van origine, zonder dat u hierbij aangeeft om welke reden dit u persoonlijk zou treffen.

De documenten die u neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen. U legt enkel enige medische documenten neer. Zoals hierboven reeds gesteld zijn uw medische problemen onvoldoende aanleiding om aanspraak te kunnen maken op de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit bovenstaande verklaringen valt eenduidig af te leiden dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève – met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Sierra Leone.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, artikel 1, A van de Conventie van Genève, de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”, en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker citeert de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 en past de elementen uit deze definitie toe op zijn situatie.

Verzoeker verwijst naar de aangehaalde feiten en vrees. Hij stelt dat de Sierra Leonese overheid niet in staat is zijn burgers te beschermen tegen individuele doodsbedreigingen. “*Bovendien heeft de vader van Mariam hem verzekerd het heft in eigen handen te nemen. Dit impliceerde ook dat wanneer verzoeker naar de politie zou stappen, en deze man naar de gevangenis zou moeten, hij er alles aan zou doen de dood van zijn dochter te wreken. Vanaf het moment dat hij zou vrijkomen, zou verzoeker op geen enkel mogelijke manier nog veilig kunnen leven in Sierra Leone.*”

Omtrent zijn relatie met Mariame, betoogt verzoeker:

“*Verzoeker heeft verweerster op de hoogte gebracht van alle details. Verzoeker begrijpt werkelijk niet welke informatie verweerster nog wenst.*

Zoals verzoeker reeds tijdens zijn gehoor bij verweerster heeft aangehaald had het koppel in het begin een zeer sterke relatie waarbij ze elkaar dagelijks zagen. Ze gingen samen naar de markt, hij waste haar kleren in de rivier en ging haar dagelijks ophalen aan de universiteit.

(...)

Alles veranderde echter toen de vader van Mariame op de hoogte werd gebracht van deze relatie.

Hierna waren verzoeker en zijn geliefde verplicht om elkaar in het geheim te ontmoeten. Deze ontmoetingen vonden 's avonds plaats, wanneer het donker werd. Gelet op het feit dat alles in het geheim diende te gebeuren waren de ontmoetingen van korte duur.

(...)

Toch had de vader van Mariame een vermoeden dat de relatie tussen nog steeds niet beëindigd was. Hij zocht verzoeker daarom nog een aantal keren op en dreigde dat de relatie tussen verzoeker en zijn dochter onmiddellijk moest stoppen.

(...)"

Over de abortus die Mariame liet uitvoeren, doet verzoeker gelden:

"Echter houdt verweerster hier onvoldoende rekening met de situatie waarin Mariame was verzeild. Mariame was namelijk zeer bang voor haar vader. Hij zou de zwangerschap nooit hebben goedgekeurd, aangezien het kind van een vader van lagere afkomst zou zijn.

(...)

Mariame is bijgevolg bezweken onder de familiale druk om abortus te plegen. Echter wist ze dat verzoeker hier nooit mee akkoord zou gaan. Ze kon niet leven met de gedachte dat ze haar geliefde zou teleurstellen, waardoor ze ervoor heeft gekozen verzoeker niet op de hoogte te brengen."

Verder gaat verzoeker in op het watertekort in zijn streek. Hij voert aan:

"Verzoeker wil er echter op wijzen dat er hier duidelijk sprake is van een miscommunicatie tussen verweerster en verzoeker. In de streek waar hij woonde was er namelijk geen water, zelfs geen vuil water. Bijgevolg moet iedereen uit de streek ver wandelen om water te bekomen.

De vader van Mariame zou er voor zorgen dat er een watertank in de streek zou geïnstalleerd worden. Maar omwille van de problemen die hij had met de relatie van verzoeker en zijn dochter weigerde hij om nog langer in te staan voor deze watertank. Bovendien vertelde hij tegen iedereen in de streek dat verzoeker de schuldige was.

Aangezien water uiterst belangrijk is voor mensen, zijn er heel veel personen die zich willen wreken op verzoeker. Hierdoor is het leven verzoeker nog meer in gevaar.

(...)

Bovendien kan verzoeker gezien worden als een "klimaatvluchteling", aangezien de klimaatverandering ervoor gezorgd heeft dat tijdens het droog seizoen water in Freetown nog amper beschikbaar is.

(...)"

Verzoeker geeft een definitie voor het begrip 'klimaatvluchteling' en benadrukt tijdens het gehoor bij het CGVS te hebben benadrukt dat het klimaat in Sierra Leone verandert.

Verzoeker wijst er voorts op dat hij stamt uit een lagere sociale klasse en daarom werd gevisieerd. In die zin moet de vervolging die hij vreest gedefinieerd worden als vervolging op basis van het (niet) toebehoren tot een sociale groep.

Verzoeker voert verder aan:

"Echter moet worden benadrukt dat er in Sierra Leone geen sprake is van een sterk overheidsorgaan waarop onderdanen kunnen terugvallen bij persoonlijke problemen. Integendeel, de overheid in Sierra Leone kan gerust corrupt genoemd worden.

(...)

Bijgevolg is het kort door de bocht van verweerster om het relaas van verzoeker als ongeloofwaardig te bestempelen omwille van het feit dat hij geen klacht heeft ingediend.

(...)"

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, "minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering", en de zorgvuldigheidsplicht.

Hij wijst op de vrees ten aanzien van zijn schoonfamilie en het gebrek aan overheidsbescherming. Tevens herhaalt hij dat hij moet worden gezien als 'klimaatvluchteling'. Het terugsturen naar een land waar geen water voorhanden is, kan een schending van artikel 3 EVRM inhouden.

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3-12).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 17 augustus 2017 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtspiegingsdossier, stuk 7). Het betreft algemene informatie over corruptie in Sierra Leone en over het ontbreken van beschermingsmogelijkheden.

3.2. Verweerder legt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen neer.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoeker stelt dat minstens “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” kan dan ook niet worden aangenomen.

4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing niet aanvecht waar omtrent zijn medische problemen terecht gesteld wordt:

*“U haalt vervolgens eveneens uw medische problemen aan. U verklaart te lijden aan hepatitis B en in Sierra Leone niet over de nodige financiële middelen te zullen beschikken om de medicatie te bekostigen (gehoorverslag CGVS p.26). Ook in deze dient te worden opgemerkt dat deze door u **ingeroepen medische redenen** evenmin verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”*

4.4. Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift voorhoudt een ‘klimaatvluchteling’ te zijn en andermaal wijst op het tekort aan water, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de ernst van de vrees of het risico waaraan hij in dit kader stelt onderhevig te zijn gerelativeerd dient te worden nu hij deze problematiek in de vragenlijst niet eens het vermelden waard vond (administratief dossier, vragenlijst). Tevens blijkt uit verzoekers verklaringen dat er wel degelijk water ter beschikking was, zij het dat men hiervoor ver diende te gaan (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.26). Hoe dan ook moet inzake het aangevoerde watertekort en het risico op malaria worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”. Het door verzoeker aangehaalde watertekort en risico op malaria dient als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: “a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.” Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen van derden.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de

vervolgning of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. X). Met betrekking tot het door verzoeker aangehaalde risico, zijn deze voorwaarden niet vervuld.

4.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag voor wat de overige aangevoerde elementen betreft in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.6. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt ondermijnd door zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Europa. Blijkens zijn verklaringen bij de DVZ (nr.31 en 37) en zijn gezegden in het kader van zijn Dublin-onderzoek zou verzoeker na aankomst in Europa van begin juni tot 20 augustus 2015 in Frankrijk hebben verbleven om vervolgens van daaruit door te reizen naar België. Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij na aankomst in Europa slechts een aantal uren in Frankrijk bleef en vervolgens onmiddellijk verder reisde naar Italië. Bij confrontatie beweerde hij bovendien onterecht dat hij bij de DVZ wel zou hebben verklaard dat hij via Italië ging (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.13-14). Deze tegenstrijdigheid klemt nog des te meer daar verzoeker bij de DVZ beweerde dat België voor hem veiliger was omdat de persoon die hem zou zoeken familie heeft in Frankrijk (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.31).

Nog los van voormelde tegenstrijdigheid in verzoekers gezegden, blijkt uit het voorgaande dat verzoeker na aankomst in Europa anderhalve maand heeft gewacht alvorens naar België te reizen en asiel aan te vragen. Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende anderhalve maand talmde alvorens in Europa asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker brengt verder geen documenten bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit, nationaliteit en herkomst. Nochtans gaf hij aan over een identiteitskaart, een geboorteakte en schoolrapporten te beschikken en stelde hij nog in contact te staan met verschillende personen in zijn land van herkomst (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.5, 11, 23; verklaring DVZ, nr.29). Ook dit vormt een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten uit hoofde van de vrees te worden vervolgd door de familie van zijn overleden vriendin. Deze familie zou hem willen vermoorden als wraak voor de dood van zijn vriendin ten gevolge van een abortus.

Verder wordt omtrent de aangevoerde problemen in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Los hiervan kunnen eveneens ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw relaas. U bent namelijk vooreerst allerm minst eenduidig over de frequentie en de manier waarop u contact had met uw vriendin. Wanneer u gevraagd wordt jullie relatie te duiden en meer inzage te geven in de frequentie en de inhoud van jullie contacten verklaart u in eerste instantie dat na twee maanden jullie relatie algemeen bekend geraakte en dat jullie sindsdien dagelijks contact hadden. Nadat haar vader haar had aangesproken op de relatie zagen jullie elkaar een korte tijd wat minder maar na een tweetal weken begonnen jullie elkaar weer dagelijks te zien (gehoorverslag CGVS p.9-10 en p.16-17). U verklaart dat het vooral uw vriendin was die aandrong op deze contacten en dat zij zo goed als altijd bij u was. Ze bleef bij u om te studeren en haar huiswerk te maken en jullie deden zo goed als alles samen, waarbij u het voorbeeld geeft van kleren wassen en naar de markt gaan.

Daarnaast ging u haar elke dag ophalen aan de universiteit (gehoorverslag CGVS p.16-17). Wanneer u gevraagd wordt hoe de familie hierop reageerde aangezien zij tegen de relatie gekant waren antwoordt u flagrant daarmee in strijd dat jullie 's nachts dienden af te spreken wanneer er weinig mensen op

straat waren en jullie nooit samen thuis kwamen (gehoorverslag CGVS p.17). U verklaart dat jullie wachtten tot midden in de nacht en zij vervolgens onder de smoes iets te gaan halen of kopen tot bij u kwam maar dat jullie contacten steeds snel en heel kort waren (gehoorverslag CGVS p.19). U verklaart dat jullie, sinds u haar hand had gevraagd, zes maanden na het begin van jullie relatie, op deze manier met elkaar om gingen (gehoorverslag CGVS p.18-19). **Het schaadt uw geloofwaardigheid dan ook fundamenteel dat u, gevraagd naar een algemene beschrijving van uw relatie, zou aangeven dat u een heel intens en openbaar contact had, terwijl dit slechts de eerste zes maanden van uw relatie behelsde en de overige 2,5 jaar de contacten steeds stiekem zouden zijn verlopen en uiterst kort bleven. Dit is reeds een dergelijk flagrante tegenstrijdigheid met betrekking tot de kern van uw relatie met Mariame dat er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw verklaringen tegen de wil van haar familie drie jaar lang een relatie met haar te hebben onderhouden.**"

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Hij komt in deze niet verder dan een loutere herhaling van een aantal van zijn eerder afgelegde verklaringen. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Deze vaststellingen klemmen overigens nog des te meer daar verzoeker in de vragenlijst niet vermeldde dat zijn relatie met zijn vriendin reeds jarenlang problematisch was en voor meerdere dreigementen vanwege de familie van zijn vriendin zorgde (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.).

Het is evenmin plausibel dat verzoeker en Mariame hun relatie eenvoudigweg konden verderzetten en dat de familie van verzoekers vriendin niet meer stappen zou hebben ondernomen om hun relatie te verhinderen indien deze familie werkelijk dermate tegen deze relatie gekant was. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

*"Ook uw verklaringen omtrent de houding van de familie van uw vriendin schaden uw geloofwaardigheid. U verklaart dat zij heel slecht reageerden en heel boos waren maar kan behalve één enkel bezoek bij u thuis geen enkel incident aanhalen. U verklaart dat zij niets meer deden en geen enkele stappen meer hebben ondernomen buiten u op straat naroeven wanneer zij u zagen (gehoorverslag CGVS p.10-11 en p.17). Ook uw vriendin kende geen verstrekkende gevolgen omwille van deze relatie, enkel werd haar zakgeld verminderd (gehoorverslag CGVS p.11). U verklaart verder dat haar vader mensen in de buurt had opgedragen hem informatie te verschaffen over jullie contacten. Ondanks uw verklaringen omtrent uw intense contacten zou haar vader slechts één keer informatie hebben ontvangen dat uw dochter bij u verbleef (gehoorverslag CGVS p.17). **Dat dit slechts één keer zou zijn opgemerkt en alle verdere gevolgen uitbleven is in het licht van uw verklaringen omtrent uw frequente contacten volstrekt ongeloofwaardig. Dit schaadt opnieuw de geloofwaardigheid van de houding van haar familie ten opzichte van uw relatie.**"*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In dit kader kan nog worden opgemerkt dat verzoekers vriendin blijkens verzoekers verklaringen ook na de verdachtmakingen en de dreigementen vanwege haar familie een wel erg verregaande mate van vrijheid genoot. Verzoeker gaf aan dat zij nadat zij zwanger was regelmatig buiten vertoefde, niet binnen bleef omdat zij andere dingen at en op deze wijze haar zwangerschap kon verbergen voor haar familie (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.20).

Indien de familie van verzoekers vriendin dermate tegen hun relatie gekant was en verzoekers vriendin dermate bang was voor hun reactie op haar zwangerschap, is het verder niet geloofwaardig dat zij drie maanden zou wachten alvorens uiteindelijk een abortus te ondergaan in april 2015. Op deze wijze bestond het risico immers dat de tekenen van haar zwangerschap zichtbaar werden en door haar familie werden opgevangen.

Verder bleek verzoeker niet bij machte om de overlijdensdatum van Mariame te verstrekken (*ibid.*, p.16). Redelijkerwijze mocht worden verwacht dat hij de datum van deze allesbepalende gebeurtenis zou kunnen geven.

Verzoeker legde daarenboven tegenstrijdige verklaringen af over één van de kernelementen in zijn relaas, met name de doodsbedreigingen die hij zou hebben ontvangen. In de vragenlijst verklaarde hij: *"Na de begrafenis begonnen haar familieleden mij te beschuldigen (...) Ze hebben mij met de dood bedreigd. Dit gebeurde face-to-face na de begrafenis"* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS gaf verzoeker echter aan dat hij slechts onrechtstreeks vernam dat hij met de dood werd bedreigd. Hij verklaarde: *"Ik ben wel op afstand gaan kijken, maar niet aanwezig. Die goeie vriendin was wel aanwezig en die had gehoord dat de vader zei dat hij me zou vermoorden"* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.23).

Ook over hetgeen verder geschiedde, legde verzoeker incoherente verklaringen af. In de vragenlijst vermeldde verzoeker nergens dat hij na het overlijden van zijn vriendin verbleef bij meneer T. en verklaarde hij dat hij in elkaar werd geslagen wanneer hij op een dag van zijn zaak kwam (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS verklaarde verzoeker dat hij na het overlijden van zijn vriendin in het huis van meneer T. bleef en dat hij op de terugweg in elkaar werd geslagen wanneer hij van het huis van T. naar zijn eigen huis ging omdat hij daar iets wilde gaan halen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.23).

Hoewel hij, zoals reeds hoger bleek, nog in contact stond met verscheidene personen in zijn land van herkomst, informeerde verzoeker bovendien niet meer naar zijn probleem en vroeg hij niet of er na zijn vertrek nog iets gebeurde (*ibid.*, p.25). Redelijkerwijze kan van een kandidaat-vluchteling nochtans worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende asielaanspraken en vrees voor vervolging.

Kritiek op de overige, overtuigende motieven aangaande de link met het Vluchtelingenverdrag en de beschermingsmogelijkheden kan derhalve op zich niet volstaan om te leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

De medische documenten in het administratief dossier (map 'documenten') bevatten geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

De informatie die verzoeker bij het verzoekschrift voegt en neerlegt door middel van een aanvullende nota is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Zulke informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïnterviewd en vervolgd. Verzoeker dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Verzoeker beroept zich inzake de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS